

بەشى | جىھاد و پەوپايەگانى

جىھاد فى سبيل الله

شكۆى دىن

بەهەشت لەژىر سىبەرى شمشىرەگانى

نوسىنى: لىكۆلەر ئەبى عبدالله
كوردستانى

جہاد فہم سبیل اللہ

شکوۃ دین

بہشی یہ کہم: جہاد و پلہ و پایہ کانی

نوسینی: لیکوآلر ئہ بی عبد اللہ

کوردستانی

ئامادہ کردنی: خادم

الإسلام

۱۴۴۰ کوچی

۲۰۲۰ زاینی

دهستپیک

له فهرموودهی صهحیح واریده که رسول الله ﷺ ده فهرمووئیت: لوتکهی ههره بهرزی ئیسلام جیهاده. واته تیکووشان له پیناو الله.

بیگومان جیهاد چهند جوړیکی ههیه، بانگهواز بو تهو حید جیهاده. جیهادیش بهدهم و مال و نهفس ههموویان جیهادن، وهک لهم فهرموودهی رسول الله له "أنس بن مالك" هوه ﷺ: "جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم". واته تیکووشن له پیناو الله به مال و گیان و زمان. گه ورهترین جوړی جیهادن. قتال فی سبیل اللهیه چونکه ههر سی جوړه که دهگریته خوئی لهیه ک کاتدا واته مجاهید فی سبیل الله مال و نهفسی خوئیکردووه ته قوربانی له پیناو الله تعالی و دین. ئهوهی من تیشکی دهخه مه سهر قیتاله، ئنجا چی بهرگری بیت له دین چی له پیناو سه پاندنی دین بیت واته (دفع و طلب).

جیهاد فی سبیل الله هوکاری سهره کی عیززهت و شکوی ئههلی ئیماننه چونکه تا قیتال و جیهاد نه کهیت خاکت نابیت

و، تا خاکت نه بیټ ناتوانیت دین جیبه جی بکهیت و، جیبه جی نه کردنی دینیش زیلهت و زه لیلیه. وهک کاتی خوئی که رسول الله سیزده سالان بانگی خه لکی کرد بی جیهاد و قیتال نه ئیسلام فراوان بوو نه موسلمانانیش به عزیزهت بوون، به لکو ههر به ژیر دهستهیی و چه وساوهیی بوون تا دوی هیجرهت و جیهاد. ئنجا بوونه دهولهت و شکۆی ئیسلام سه ری هه لدا تا دواتر به هوئی قیتال و جیهاد بوون به خاوه نی دوورگی عه ره ب. سبحان الله بی جیهاد ته نانهت نه یان ده توانی طه وافی که عبهش بکهن به لام به هوئی جیهاد له پیناو دین بوونه خاوه نی که عبه.

ههروه ها کوشتاری کافران و موشریکان فه رمانی الله یه بو ره سوله که ی وهک له م فه رمووده یه (متفق علیه) یه له صه حیخی بوخاری و ئیمامی موسلیمدا هاتووه: وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ".^۱

واته رسول الله ﷺ ده فه رموویت: فه رمانم پیکراوه کوشتاری خه لک بکهم تا ئه وکاته ی ئیمان ده هیئن و

(۱) متفق علیه

موسلمان دهن و نوٲر ده کهن و زه کات ددهن. ٲه گهر ٲه مه يان کرد ٲهوا خوٲن و ماليان پارٲزراوه له من، ته نيا به مافي ئيسلام نه بٲت.

ههروه ها حسابهم على الله ٲه مه يان په يوه سته به ناخ و دهروونه وه، ٲايا له ترسا ئيماني هٲناوه يان به نيفاقه وه. که واته جهاد و قيتالي کافران فه رماني الله يه تاقيامهت به رده وام ده بٲت، واته هوکمي ٲايهت و فه رمووده کاني جهاد دٲري کو فر گشتگيره بو هه موو سه رده مي که نه ک تا بيهت بٲت به زه من و کاتيکي ديارى کراوه وه. به هه مان شيوه ٲه مه بيروباوه ٲري زاناياني سه له ف و خير القرون بووه له سه ر جهاد. ٲنجا له ناميلکه و کتٲبه عه قيد ه ييه کان دوو ٲاتيان کردووه ته وه کهوا (الجهاد ماض الى يوم القيامة). ههروه ها له فه رمووده ي صه حيحدا هاتووه کهوا رسول الله ﷺ ده فه رمووٲت: "لا تزال طائفة من امتي ظاهرين على الحق". ههروه ها له هه نديک ٲريوايه تدا: "يقاتلون على الحق، حتى يقاتلوا آخرهم الدجال".

ٲه م فه رمووده يه دوو ٲاتي به رده وام بووني جهاد في سبيل الله يان قيتال و کوشتاري کافران ده کاته وه تاوه کو قيامهت. به شيک له زاناياني سه له ف وه ک ئيمامي ٲه حمه د بن حه نبل

(١) سنن أبي داود: صحيح

و ئیمامی بوخاری و علی ابن المدینی ده‌لین: ئەمانه ئەهلی
 حەدیشن تەنانەت ئیمامی ئەحمەد ده‌لێت: گەر ئەهلی
 حەدیس نەبن نازانم کێن! بێگومان لەزەمەنی ئەودا پاراستنی
 حەدیس و دژایەتی بیدع و ئەهله‌که‌ی گەورەترین جیهاد بوو.
 وەک زانراوە لاتان کەوا ئیمامی ئەحمەد لە ئەهلی حەدیس
 بوو، لەم پێناوە زیندان کراوە و لییدراوە. هەروەها زۆریک
 لە زانایان بە مجاهیدانی دادەنێن، چونکە لە هەندیک ڕیواتدا
 وشە ی قیتال هاتوووە کە گەر بە چەک نەبێت و نابینم هیچی تر
 بێت. هەروەها دەفەر مووێت تا کو‌تاییه‌که‌ی شەری دەجالیش
 دەکەن.

هەروەها بابەتی (جیهاد و غزوات) لە بەر ئەوێ یه‌کیکە
 لە پایه‌کانی شکۆی دین و ئیسلام، زانایان هەر لە سەله‌ف تا
 ئەم‌ڕۆش گرنگی زۆریان پێداوە وەک لە کتێبه‌کانی حەدیسدا
 زۆر بە‌ڕوونی بە‌رچاو دەکەوێت کە لە صەحیح و سونەن و
 موسندەکاندا هاتوون. یه‌کیکی وەک ئیمامی بوخاری دوو
 کتێبی گەورە ی لە صەحیحە‌که‌ی هێناوە زیاتر لە هەزار
 فەرمووده‌یه‌، هەروەها ئیمامی موسلیم و ئەبو داود و
 زۆرینە ی پێشه‌وایانی تری سەله‌فیش. ئەمەش گرینگی ئەم
 بابەتە پڕ شکۆیه‌ دەر دەخات، بە‌لام بە‌داخه‌وه ئەم‌ڕۆ نەک هەر
 لە بیر کراوە تەنانەت ناو هێنانیشی شتێکی مەترسیداره‌، ده‌لین

کوا جيهاد له گه ل کي بکھين! وه ک بلي ئه وان له رسول الله
 شاره زاتر بن. بويه منيش دهمه وي ت پشتيوان به الله شتيكي که م
 له سه ر شکوي دين و ئيسلام بنوسم.

١٥ ي ره جه بي ١٤٤١ کوچی

به رامبه ر به ١٠ ي ئازاري ٢٠٢٠ زاینی

که ئه بي عبدالله کوردستاني

پیناسه‌ی جیهاد.

جیهاد واتاکه‌ی ئه‌وه‌یه تییکۆشیت و هه‌ولبدەیت بۆ سه‌رخستنی دین، واته‌ هه‌ول و جوهد و ماندووبوونی ده‌وێت ئامانجیش به‌رز ڤاگرتنی (کلمه‌ الله هی العلیا)یه. ئنجا به‌زمان و به‌کردار و به‌ مال بیت.

سه‌ره‌تای جیهاد له‌ ئیسلامدا

سه‌ره‌تای جیهاد له‌ ئیسلامدا پێویسته بزانی که‌ی سه‌ری هه‌لدا. به‌کورتی دوا‌ی ئه‌وه‌ی رسول الله و هاوه‌لانی له‌مه‌که‌ به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئازار ده‌دران و ده‌گیران تا وای لیهات هه‌ولی کوشتیاندا، بۆیه فه‌رمانی هیجره‌ت کرا. دوا‌ی هیجره‌ت الله ڤیگه‌ی به‌ رسول الله و هاوه‌لانی‌دا که‌ به‌رگری بکه‌ن، واته‌ ته‌نانه‌ت له‌ مه‌که‌ بۆیان نه‌بوو به‌رگریش بکه‌ن. ئنجا جیهادی هێرشیش ڤیگه‌ی پیدرا، واته‌ دوا‌ی هیجره‌ت بۆ مه‌دینه، ئنجا جیهاد ڤیگه‌ی پیدرا. هۆکاریش ئه‌وه‌یه الله ده‌فه‌رمووێت: ﴿لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ یان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾.

به‌پێی توانا ئه‌وه‌ی که‌ له‌تواناتدایه، بۆیه الله تعالی له‌سه‌ره‌تادا جیهادی فه‌رض نه‌کرد له‌سه‌ر موسلمانانی مه‌که‌ چونکه‌ لاواز بوون و توانایان نه‌بوو تاوه‌کو جیهاد بکه‌ن، گه‌ر

بیشیان کردایه له نیو ده چوون. به لام که توانایان هه بوو الله له سه ری فهرض کردن، وه ک شه ونویژ له سه ره تادا له قوناغی مه ککی فهرزبوو. "ابن عباس" ده لیت: یه ک سال موسلمانان ده یانکرد نیوه و زیاتریشی شهو ده مانه وه، بویه دواتر نه سخ بووه له فهرض بووه سوننه ت.

جیهادیش دوو جوړه:

زاناکان به گشتی جیهادیان بو دوو جوړی سه ره کی دابه شکر دووه به مانای چوارچیوه گشتیه که ی، ئه مانیش:

١. جیهاد الطلب.

٢. جیهاد الدفع.

ئه م دوو جوړه قیتاله به گشتی ده گریته وه. گه رنا چه ندان جوړی جیهاد هه یه وه ک زانای به ریز "ابن القيم" ده لیت: جیهاد چه ند جوړیکه ئه مانیش جیهادی نه فس، جیهادی شه یتان، جیهادی مونا فک، جیهادی کوفر.

١. جیهاد الطلب

ئه م جیهاده ره غبه تی موسلمانانه بو چوونه سه ر کافر و موشریکان تاوه کو موسلمان بین و بین نه نیو باز نه ی ئیسلام، یانیش ئه وه یه بین نه ژیر ده سته و جزیه بده ن. واته بو فتوحاتی ولاتی کوفر و رزگارکردنی خه لک له جه هاله ت و شیرک و

کوفر به ره و پرووناکی هیدایهت و ئیسلام. ئەم جیهاده زاناکان به فرض الکفایه ی داده نین.

واتای فرض الکفایه و فرض العین چییه؟

فرض الکفایه: ئەو یه که له نیوان کۆمه لێک چه ند که سێک بیکات، واته گهر هه زار کهس بن په نجا یان سه د بیکات کافیه بۆیان و گونا هه کهش له سه ر ئەوانی تر لاده چیت.

فرض العین: واتا کاره که واجبه له سه ر هه موویان دانه به دانه له م حاله ته شدا هه ریه ک ئەنجامی نه دات گونا هه باره.

۲. جیهاد الدفع

ئەم جوړه ی جیهاد ده فعه واته به رگریه، پێچه وانه ی الطلب که هجومه و هیرش بردنه بۆ سه ر دوژمن. ئەم جوړه یان له کاتیکدا ده بیت که کوفر هیرشى هینابیت بۆ سه ر ولاتی موسلمانان و ئیسلام. بۆیه به رگری ده که یت و دیفاع له شه رع و دین ده که یت. ئەم جوړه یان زاناکان به (فرض العین) یان داناوه له سه ر موسلمانان واته دانه به دانه یان له سه ریان واجبه دیفاع بکه ن.

له چي کاتيکدا جهاد دهبيته فرض العين، واته دفع؟

له چهند حاله تيکدا جهاد و کوشتار فہرضی عہینہ لہ سہر تاکی موسلمان کہ دہبيت بيکات، ئەمانيش:

۱. لہ مہيدانی جہنگ لہ کاتی پرووبه پروو بوونہ وەي دوژمن.

وہک قال الله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ

كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾^۱.

لہ کاتی جہنگ و پرووبه پرووی دوژمن نابيت موسلمان رابکات و پشت هه لېکات لہ جهاد، به لکو دہبيت خوړاگربيت.

۲. کاتيک ئەمیری موسلمانان داوای بکات. وہک قال الله

تعالى: ﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^۲.

هه روهها ابن عباس دهفه رموویت: لہ رسول الله وه ﷺ کہ

دهليت: "لا هجرة بعد الفتح ولن جهاد ونية فإذا أستنفرتكم

فانفروا"^۳.

(۱) سورەتی الأنفال: ۱۵

(۲) سورەتی التوبة: ۴۱

(۳) صحيح بخاري

واته دواى فەتحى مهككه جيهاد نه‌ما. به‌لام كاتيک داواتان ليکرا ده‌ربچن و به‌دهم داواکه‌وه برۆن.
 ۳. كاتيک که دوژمن هيژشى هيئابيته سهر خاکی موسلمانان ئەوا واجبه له‌سهر تاک به‌تاک که ديفاع بکه‌ن.

ئامانج و حکمهت له‌جيهاد يان تیکۆشان.

گه‌وره‌ترين و سه‌ره‌کی ترين ئامانجی جيهاد فی سبيل الله به‌رپاکردنی ته‌وحیده و نه‌هيشتن و له‌نيو بردنی شیرک و کوفره. وه‌ک قال الله تعالى: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنَّ آتَ هَؤُلَاءِ أَلَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^۱

هۆکاری شه‌ر و کوشتاریان تاوه‌کو فیتنه به‌رپا نه‌بی‌ت. فیتنه‌ش ته‌فسیره‌که‌ی واته شیرک و کوفر. که‌واته فه‌رمانی قیتال بۆئه‌وه‌یه تا شیرک و کوفر له‌نيو به‌ری‌ت و دینیش هه‌مووی مولکی الله‌بی‌ت و ته‌وحید بچه‌سپیت و ئیسلام ری‌بازی سه‌ره‌کی بی‌تن.

"أبو جعفر الطبري" له ته‌فسیره‌که‌یدا هیناویه‌تی، فقاتلوهم حتى لا يكون شرك، ولا يعبد إلا الله وحده لا شريك له^۲.

(۱) سوره‌تی الأنفال: ۳۹

(۲) تفسیر الطبري

ههروهک باسم کرد تا شیرک بهرپا نه بیټ و تهو حید
 بچه سپیټ. ههروهه ها له م فهرمووده ش ئامانجه که ی زیاتر
 پروونده کاتن: "أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا إله إلا
 الله، فإذا قالوها، عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها
 وحسابهم على الله عز وجل".^۱

واته فهرمانی کوشتاری کافران تا ئه وکاته یه که ئیمان
 ده هیټن. به مه ش دین و تهو حید و ئیسلام جیگیر ده بیټ.

پله وپایه کان جیهاد و مجاهیدان

بیگومان باسیک له دین به لووتکه ی ئیسلام دابنریت ئه و
 چهنده ها پله وپایه ی هه یه بو خوی و هه لگرانی، ئه مانیش:
 ۱. هیچ که سیک وه ک مجاهید نیه.

له فهرمووده ی متفق علیه دا هاتووه: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ
 عَنْهُ) حَدَّثَهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ
 يَعْدِلُ الْجِهَادَ. قَالَ: "لَا أَجِدُهُ". قَالَ: "هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ
 الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَفْطُرَ، وَتَصُومَ وَلَا
 تُفْطِرَ؟". قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ؟^۲

(۱) رواه بخاري ومسلم: صحيح

(۲) متفق عليه

ئه‌بو هریره ده‌لی: پیاویک هات بو لای رسول الله ﷺ و پئی گوت کاریکم پی بلی هاوشیوهی جیهاد بیت. فهرمووی: نییه و نایدۆزیته‌وه. ئینجا فهرمووی: ئایا ده‌توانی کاتیک مجاهید دهرده‌چیت بچیته مزگه‌وت و نوێژ و رۆژوو بگریت به‌رده‌وام بی پچران؟ گوتی: ئنجا ده‌توانیت. ئه‌م فهرمووده گه‌وره‌یه پله‌ی جیهادمان بو دهرده‌خات که‌وا هیچ کاریک و تیکۆشان نییه و ناشییت شوین گره‌وه‌ی نییه.

۲. باشتین کار دوا‌ی ئیمان، جیهاده.

له‌ فهرمووده‌ی سه‌حیح که‌ بوخاری و موسلیم هیناویانه به‌مشیه‌یه: عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: إِيْمَانٌ بِاللَّهِ، وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ^۱.

واته هاوه‌لی به‌رێژ "ئه‌بو زهر" ده‌لیت: پرسیارم له‌ رسول الله ﷺ کرد چاکترین کار کامه‌یه. فهرمووی: ئیمان هینان به‌ الله، ئنجا له‌پیناویدا تیکۆشیت. واته جیهاد بکه‌یت، واته دوا‌ی عه‌قیده و ته‌وکید چاکترین کار ئیماندار بی‌کات، جیهاده فی سبیل الله.

هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی باییکی تایبه‌ت کردوو به‌ناوی (بَابُ: أَفْضَلُ النَّاسِ مُؤْمِنٌ يُجَاهِدُ

(۱) رواه بخاري ومسلم

بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ). واته چاکترینی نیو خه لک
 ئیمانداریکه که به گیان و مالی تیبکو شیت له پیناو الله، واته
 خوی فیدابکاتن فی سبیل الله. دواتریش ئەم ئایه تهی هیناوه
 له سهر چاکي و باشي و گه وره یی جهاد، وقوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجَرَّةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ۖ تَوَمَّنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ حَيْرَلَكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝﴾^۱.

ههروه ها له سونه ن ئه بی داوددا هاتوو له کتاب الجهاد:
 عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلُ
 إِيْمَانًا؟ قَالَ: "رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ"^۲.

ئه بو سعید الخدری له رسول الله ﷺ پرسیارى لیکرا کام
 ئیماندار ئیمانی ته واوه له هه موو پرویه ک؟ فه رمووی: پیاویکه
 تیبکو شیت به مال و گیانی له پیناو الله.

۳. پله کانی به ههشت بو مجاهیدانن.

دواى زانینى چاکترین کهس و ئیماندار که مجاهیده.
 ئەمه شیان گرنگه که له قیامه تیش ریز لیگیرا و پله ی تایبه تیان
 هه یه وه ک له م فه رمووده یه دا که له صه حیج بوخاریدا هاتوو:
 عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

(۱) سوره تی الصف: ۱۰-۱۲

(۲) سنن أبي داود

وَبِرَسُولِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا". فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا نُبَشِّرُ النَّاسَ؟ قَالَ: "إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدَوْسَ؛ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ - أَرَاهُ: فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ - وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ" ^۱.

واته ابی هریره رضی اللہ عنہ دہلیت: رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم فرمودی: ہر یہ کہ ایمان بہ اللہ و بہ رسولہ کہی بہینیت و نویر بکات و پروژ و بگریت، تہوا حقہ لہ سہر اللہ کہ بیخاتہ بہہشت. ئنجا جیہادی کردیت یان لہو زہویہ کہ لی لہ دایک بووہ دانیشیت. گوتیان تہی رسول اللہ ثایا موژدہ نہدہینہ خہلک؟ فرمودی: لہ بہہشت سہد پلہ ہہیہ کہ اللہ تایبہ تی کردووہ و ئامادہی کردووہ بو مجاہیدان لہ نیوان ہہر پلہیہ کہ نیوانی زہوی و ئاسمانہ.

۴. مجاہید وہک پروژووگر و نویرخوینیکی بہردہوامہ.

لہ فرمودہی صہحیح کہ ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم ریوایہ تیان کردووہ بہمشوہ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: "مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ -

(۱) صحیح بخاری

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ - كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ،
وَتَوَكَّلِ اللَّهَ لَلْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِهِ بَأَنَّ يُتَوَفَّاهُ أَنْ يَدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ
يَرْجِعَهُ سَالِمًا مَعَ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ^۱.

واته ئه‌بو هريره ده‌لێت: گویم له رسول الله ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو: نمونه‌ی که‌سیک تی‌یکووشیت له‌پیناو الله‌دا،
هه‌روه‌ها الله ده‌زانیت کێ له‌پیناویدا تی‌ده‌کووشیت، هاوشیوه‌ی
که‌سیکه که‌وا به‌رۆژ به‌رۆژوو بیت و به‌شه‌ویش
شه‌ونوێژبکات به‌رده‌وام. هه‌روه‌ها الله که‌فاله‌تی مجاهید
ده‌کات که له‌پیناویدا تی‌ده‌کووشیت به‌وه‌ی که مرد بیخاته
به‌هه‌شت یان به‌سه‌لامه‌تی بی‌گه‌رینیتته‌وه بو نێو مالێ به‌ئه‌جر
و پاداشتی دونه‌یایی و قیامه‌تی. بی‌گومان ئه‌مه که‌وره‌یی و
پله‌وپایه‌یی که‌سانی مجاهید ده‌رده‌خات که‌وا راسته به‌هۆی
جیهاد داده‌بریت له عیبادات، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام له
عیباده‌تدا بیت.

۵. به‌یانی ده‌رچوونیک یان ئیواره ده‌رچونیک زۆر خیرتر و
باشتره له دنیا و له‌وه‌ی که تییدا هه‌یه.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "لَعَدْوَةٌ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا"^۲.

(۱) رواه بخاري ومسلم

(۲) رواه بخاري ومسلم وترمزي وأبو داود

ئەنەسى كۆرى مالک الله لى رازى بىتن دەفەرموویت:
بەيانى دەرچوونىك يان نىوەرۆ دەرچوونىك زۆر خىرتەرە و
چاكتەرە لەزەوى و ئەوہى تىیدا ھەيە.

ھەرۈھە لە رىوايەتلىكى تر دەفەرموویت: خىرتەرە و
چاكتەرە لەھەلاتنى خۆر. سبحان الله ئەمەش گەورەيى و
پلەوپايەيى جىھادمان بۆ پروونەكاتەوہ.
۶. رىزگرتنى شەھىد لە قىامەت.

بەھۆى گەورەيى جىھاد و پلەكەى الله تعالى وەعدى داوہ
بيانخاتە بەھەشت گەر لەجىھاد مردن و رىزيان لىگريت.
تەنانت لە قىامەت رىزىكى وای لىدەگريت ھىچ كەسىك
وہك ئەو نابىت. تاواى لىدیت جگە لە شەھىد ھىچ كەسىكى
تر ئاواتى گەرانەوہ بۆ دونيا نەخوازىت.

عَنْ حُمَيْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم
قَالَ: "مَا مِنْ عَبْدٍ يَمُوتُ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى
الدُّنْيَا، وَأَنَّ لَهُ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا إِلَّا الشَّهِيدَ؛ لَمَّا يَرَى مِنْ فَضْلِ
الشَّهَادَةِ، فَإِنَّهُ يَسْرُهُ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا فَيُقْتَلَ مَرَّةً أُخْرَى".^۱

واتە ئەنەسى كۆرى مالک رضي الله عنه دەلىت: لە رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم،
فەرموویەتى: ھىچ بەندەيەك نىيە كە بمریت و ھەزى
بەگەرانەوہ بۆ دونيا بىت، گەر ھەموو دونيا و ئەوہشى تىیدا

(۱) رواه بخاري ومسلم: صحيح

بیت بۆ ئەو بیت جگە لە شەهید. بەهۆی بینینی ڕیز و قەدری
 کە لێی گیراوە ئاواتی گەڕانەووە دەکات بۆ دنیا و دە جاری
 تریش قیتال بکات و شەهید بێت. بێگومان ئەمەش گەورەیی
 پلە ی شەهیدمان بۆ دەردەخات کە لە پیشووتر باسم کردووە
 پلەکانی بەهەشت بۆ شەهیدان.

۷. ئاواتی رسول الله بۆ شەهیدی.

لە صەحیح بخاری و موسلیماً هاتوووە لە ئەبو
 هوریرەووە الله لێی ڕازی بێت، ئنجا لە رسول الله وە دەیفەرموو:
 "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ أُحْيَا،
 ثُمَّ أُقْتَلُ، ثُمَّ أُحْيَا، ثُمَّ أُقْتَلُ، ثُمَّ أُحْيَا ثُمَّ أُقْتَلُ"^(۱).

سویند بەوێ گیانمی بەدەستە ئاوات دەخوایم بەوێ
 شەهید بم لە پیناوی الله دا و ئنجا زیندوو بێمەو و دواتر
 بکوژریم و دواتر زیندوو بێمەو و دواتر بکوژریم. لەهەندێک
 ڕیواوەتدا دەلیت دەجار.

بێگومان ئەمەش گەورەیی جیهاد فی سبیل الله مان بۆ
 دەردەخات بەوێ سەروەری کورانی ئادەم ئاوا بە ئاواتی
 بوو. هەر وەها الله بە قیسمەتیشی کرد و شەهید بوو.
 ۸. مجاهیدی شەهید نامریت و ڕزقی دەدریت.

(۱) رواه بخاري ومسلم

یه کیکی تر له پله و پایه کانی الله له گه‌ل مجاهیدانی
 کردوو و نه‌وانه‌ی شه‌هید ده‌بن فی سبیل الله، الله ږیزی
 لی‌گرتوون و ږزقیان ده‌دات. قال الله تعالی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾^۱.

وا گومان مه‌به‌ن نه‌وانه‌ی جیهاد بکه‌ن و بکوژرین له‌پی‌ناو
 الله، مردبن به‌لکو زیندوون و لای الله ږزقیان ده‌دریت.
 نه‌مه جگه له‌شه‌هید بو که‌سی تر نییه نه‌م ئایه‌ته. هه‌روه‌ها
 موفه‌سیران له ته‌فسیری نه‌م ئایه‌ته ده‌لین له‌کاتی شه‌هیدانی
 ئوحد بووه. هو‌کاری دابه‌زینی نه‌م ئایه‌ته بریتی بوو له‌وه‌ی که
 ئیمام نه‌حمه‌د له موسه‌نه‌ددا هی‌ناویه‌تی له‌باره‌ی شه‌هیدان.

عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: قال رسول الله صلی الله علیه و آله: "لَمَّا أَصِيبَ
 إِخْوَانُكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَافِ طَيْرِ خَضِرٍ، تَرِدُ
 أَنْهَارَ الْجَنَّةِ، وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَارِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ
 فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرَبِهِمْ وَمَأْكَلِهِمْ وَحَسَنَ
 مَنْقَلَبِهِمْ قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانَنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا، لَوْلَا
 يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ، وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ الْحَرْبِ". فقال الله عز
 وجل، أنا أبلغهم عنكم. فأنزل الله عز وجل هؤلاء الآيات:

(۱) سوږه‌تی آل عمران: ۱۶۹

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ﴿١٦٩﴾ وما بعدها^١.

واته ابن عباس دهلئ: کاتيک براکانتان له ئوحد شههيدبوون، الله پوچه کانياني له بالندهيه کي سهوز هه لواسي و له پوباره کاني بهه شتي دهخوارد و له ميوه کانيدا و، دواتریش دهچوونه ژير سيبهري عهرش لای چراکان. کاتيک ئەوان ئەم ناز و نيعمه تهيان بيني له خواردن و خواردنهوه و جيگا و پيدا، گوتيان: خوژگه براکانمان بهم شتهيان دهزاني که الله چي له گهل ئيمه کردووه، تاوه کو جهاد بکهن و واز له جهنگ و تیکوشان نههينن. بويه الله فهرمووي: من پيان دهگهيه نم ئەم ئايه تهی دابه زاند و ههروهها له م ئايه تهی سوپه تی البقره شدا بومان پروونده کاتهوه. قال الله عز وجل: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ ﴿١٧٠﴾^٢.

ئيمامي جرير بن طبري له تهفسيري ئەم ئايه ته دا دهلئ: نهي خلقه عن أن يقولوا للشهداء أنهم موتى. پيگري کراوه له وهی به شههيدان بگوتريت مردوون. بوچي؟ چونکه (ولكنكم لا ترونهم فتعلموا أنهم أحياء). زيندوون و ههستي

(١) مسند إمام أحمد

(٢) سورة تي البقرة: ١٥٤

ئۆوه پى نازانیت، لیره دا مه به ست له زیندووویه تی ناز و نیعمه ته. ئەمه شيان دهرخه ری گه وره یی پله وپایه یی شه هیده. ۹. خوینی مجاهید له قیامه ت.

یه کیکى تر له پله وپایه کانى که سى تیکۆشه ر له پینا و الله دا ئەوه یه که لهم فهرمووده یه دا (متفق علیه) یه هاتوو: عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُكَلِّمُ أَحَدٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ - وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُكَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ - إِلَّا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّوْنُ لَوْنُ الدِّمِّ، وَالرَّيْحُ رِيحُ الْمِسْكِ"^۱.

أبي هريره رضي الله عنه ده لیت: رسول الله صلى الله عليه وسلم فهرمووی: سویند به وهی گیانی منی به دهسته، ههر برینیک له پینا و الله بیت و، خوینی لی برژیت، ته نیا الله دهیزانیت کی له پیناویه تی ئەودایه. له رۆژی قیامه ت دهیهینن و خوینه که ی وه ک تازه بریندار بووه و بۆنیشی وه ک گولاوی میسک وایه.

ههروه ها لهم فهرمووده ی موسلیمیشدا ده لیت: "كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، ثُمَّ تَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذَا طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا، اللَّوْنُ لَوْنُ دَمٍ، وَالْعَرْفُ عَرْفُ الْمِسْكِ"^۲.

(۱) متفق علیه

(۲) صحیح مسلم

هەر خوښتیک برژیت فی سبیل الله کاتیک قیامت دیت،
وهک ئهوهیه تازهبیت و بریندار کرابیت و خوښی لى
بچوړیت.

۱۰. کردهوهی کهم به لام پاداشتیکی زور.

له صه حیخی بوخاریدا هاتووه: أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، أَنَّ أُمَّ
الرُّبَيْعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ - وَهِيَ: أُمُّ حَارِثَةَ بْنَ سُرَّاقَةَ - أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ
فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ؟ - وَكَانَ قُتِلَ يَوْمَ
بَدْرٍ، أَصَابَهُ سَهْمٌ غَرْبٌ - فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ، وَإِنْ كَانَ
غَيْرَ ذَلِكَ اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ. قَالَ: "يَا أُمَّ حَارِثَةَ، إِنَّهَا
جَنَّانٌ فِي الْجَنَّةِ، وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى".

کاتیک دایکی حارثه دیت و ههوالی کورپه کهی بزانی
دواى مردن. به رسول الله ﷺ ده لیت: کورپه کهم ئیستا له کوښیه؟
گهر بزانه له بههه شته ئهوا ئارام ده گرم، گهرنا ئهوا تاپیم
بکړیت ده گریم بوى. ئه مېش ده لیت: ئایا هه ر له بههه شتیکه!
به لکو چه ندان بههه شته کورپه کهت (فردوس الاعلى) ی به
نسیب بووه. به رزترین پله ی بههه شت فیرده وسه.

ههروهها هاتووه: أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ ﷺ
يَقُولُ: أَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ مُقَنَّعٌ بِالْحَدِيدِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،

أَقَاتِلْ وَأُسْلِمْ؟ قَالَ: "أُسْلِمَ ثُمَّ قَاتِلْ". فَأُسْلِمَ ثُمَّ قَاتِلْ، فَقُتِلَ،
فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "عَمِلَ قَلِيلًا وَأُجِرَ كَثِيرًا"^۱.

ئەبی ئیسحاق دەلیت گویم لە براء بوو دەیفەرموو
پیاویک هاتە لای رسول الله که ئاسن پۆش بوو بۆ جهنگ،
فەرمووی ئەی پیغەمبەری خوا ئایا جهنگ بکەم، ئنجا
موسڵمان بـم. فەرمووی: نەخیر بەلکو موسڵمان بە، ئنجا
شەڕ بکە. موسڵمان بوو شەری کرد و شەهید بوو. رسول الله
فەرمووی: ﷺ کردەوێهەکی کەم بەلام پاداشتیکی گەلیک
زۆر.

بیگوومان ئەمانە دەرخەری گەورەیی پلە ی مجاهیدی
شەهیدن.

۱۱. ئەو پێیهی تۆزاوی بیّت لە جیهاد بەئاگر ناسوتیّت.
یەکیکی تر لە پلەوپایەکانی مجاهید ئەوێهە کەوا لە
فەرموودە ی صەحیحی بوخاری، سونەن الترمزی دا هاتوو
بەمشێو: أَبَا عَبَسٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "مَنْ اغْبَرَّتْ
قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُمَا حَرَامٌ عَلَى النَّارِ"^۲.

هەریەک پێهەکانی فی سبیل الله لە جیهاد تۆزاوی بیّت
ئەوا حەرەم کراوە لەئاگر.

(۱) صحیح بخاری

(۲) رواه بخاري والترمزي: صحيح

له تحفه الأحوذى شهرحى ترمزى لهم فهرموودهيه دا ده لّيت: وفي ذلك إشارة إلى عظيم قدر التصرف في سبيل الله فإذا كان مجرد مس الغبار للقدم يحرم عليها النار فكيف بمن سعى وبذل جهده واستنفد وسعه.

ئه مه دهرخه رى گه وره يى هه والدان له پيناو الله يه، گهر ته نيا به پى تۆز بوون له ئاگر چه رام بکريت ئه ي چى به وهى جوهد و ماندوو بوونى زۆر فى سبيل الله بکات. ۱۲. سيبه رى مه لائیکه له شه هيدان.

يه کيکى تر له پله وپايه کانى شه هيد ئه وه يه که وا ته نانه ت مه لائیکه ش به بالى سيبه رى لیده کات. لهم فهرموودهيه دا هاتووه که بوخارى و موسليم ريواتيان کردووه: ابْنُ عُيَيْنَةَ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْمُنْكَدَرِ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا يَقُولُ: جِئْتُ أَبَايَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَقَدْ مُثِّلَ بِهِ، وَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَذَهَبَتْ أَكْشَفُ عَنْ وَجْهِهِ فَفَنَّهُانِي قَوْمِي، فَسَمِعَ صَوْتَ صَائِحَةٍ فَقِيلَ: ابْنَةُ عَمْرُو، أَوْ أُخْتُ عَمْرُو، فَقَالَ: "لِمَ تَبْكِي؟ - أَوْ: لَا تَبْكِي - مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تُظِلُّهُ بِأَجْنِحَتِهَا". قُلْتُ لِمَ لَصَدَقَةً: أَفِيهِ: "حَتَّى رُفِعَ". قَالَ: رُبَّمَا قَالَهُ.

جابر بن عبدالله ده لّيت: باوکميان هيئا دواى ئوحد که شه هيد بوو که له ده يان شوين بريندار کرابوو. چووم تا پرووى

(۱) رواه بخارى ومسلم

هه لبدمه مه وه و سهیری بکه م، به لام ریگریان لی کردم. گویم له دهنگیک بوو گوترا، خوشکی عمر و پیان گوت بو دهگری یان مهگری. تائیستاش مه لائیکه به باله کانی سیبه ری لیده کهن.

بیگومان باوکی جابر یه کییک بوو له شه هیدانی ئوحد که قه رزار بوو خاوه نی ههشت نو کچ و کوریک بوو. که چی نه فسی خوی کرده قوربانی بو سه رخستنی دین.

۱۳. به ههشت له ژیر سیبه ری شمشیره کاندایه.

یه کیکی تر له پله و پایه گه وره کانی جیهاد، ئه وه یه له فهرمووده ی صه حیج که ئیمامی بوخاری و موسلیم هیئاویانه ئه میش، به ههشت به و پانتایه ی له ژیر سیبه ری شمشیره کانه:

عَنْ سَالِمِ أَبِي النَّضْرِ مَوْلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَانَ كَاتِبَهُ، قَالَ: كَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أَوْفَى رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: "وَأَعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ الشُّيُوفِ".^۱

عبدالله بن ابی اوفی رضي الله عنه ده فهرموویت: رسول الله صلى الله عليه وسلم فهرمووی: چاک بزنان کهوا به ههشت له ژیر سیبه ری شمشیره کاندایه.

ئه مه ئه وپه ری گه وره یی پله ی جیهاده که به ههشت بخریته ژیر سیبه ری شمشیره کان. به لی بیگومان عیزه تی دین

(۱) رواه بخاري ومسلم

و ئىسلام تەنیا بە شمشیر بە دەست دەھینریت. بى چەك و كوشتارى كافران ھەرگىز نابىتە خاوەنى عىززەت و، تەنانەت ناتوانىت بە ئازادى مەمارسەى عىبادەتەكانىش بکەیت. نەك ناتوانىت سوننەت زىندوو بکەیتەو، بەلكو رېڭاى ئەنجامدانى واجبەتەكانى دىنىش ئەستەم دەبیت.

۱۴. ئىماندارى مەجھىد وەك ئىماندارى دانىشتوو نىيە.

يەككى تر لەو پلەوپايانەى الله داوئەتى بە مەجھىد، تەنانەت فەزلى مەجھىدى زياتر کردوو لە ئىماندارى عابدى دانىشتوو. وەك لەم ئايەتەدا بۆمان پروون دەبیتەو، قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ﴾ إِلَى قَوْلِهِ: ﴿غُفُورًا رَحِيمًا﴾. لە کوئایدا الله دەفەر موویت: ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾.

ئەم ئايەتە کاتیک دابەزى، ھاوئى بەرێز و سابقین ابن أم مکتوم ھاتە لای رسول الله. زەید دەلێت: چۆكى رسول الله بەسەر چۆکم بوو کاتیک ابن ام مکتوم شکاتى حالى خۆى کرد بەوھى کە جیھادی پیناکریت. دەلێت خەریک بوو چۆکم وردوخاش بیت تا وەحى دابەزى و بووہ غیر اولى الضرر. ۱۵. چوونە ژوورەو لە ھەر دەرگایەكى بەھەشتەو.

یه کیکی تر له پله و پایه کانی جیهاد و به خشین فی سبیل الله واته شتیک له پینا ویدا ببه خشیت. وهک له م فهرمو وده یه دا وایرده: عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رضی الله عنه، عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: "مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ دَعَاهُ خَزَنَةُ الْجَنَّةِ، كُلُّ خَزَنَةٍ بَابٍ: أَيُّ فُلٍ هَلُمَّ". قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَاكَ الَّذِي لَا تَوَى عَلَيْهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله: "إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ"^۱.

أبا هریره رضی الله عنه له النبی صلی الله علیه و آله ده فره موویت: هه ریه ک دوو شت یان شتانیکی فی سبیل الله ببه خشیت، ئەوا ده رگاوانه کانی به هه شت پیی ده لّین و بانگی ده کهن له کام ده رگای ده تهوویت بچۆره ژووره وه. ئەبو بکر ده لّیت: ئەی پیغه مبه ری خوا به راستی ئەمه خه ساره تمه ند نییه، نه دۆراوه. رسول الله صلی الله علیه و آله ده فره موویت: داوام وایه تو له وان بیت. لیره دا مه به ست له یارمه تی و کۆمه کی مجاهیدانه.

۱۶. شهید کرده وهی تاقیامهت بو ده نو سریت.

یه کیکی تر له پله و پایه گه وره کانی مجاهیدی شهید ئەوه یه، کهوا هه موو کهس دوا ی مردنی ده فته ری کرده وه کانی داده خریت و هیچ کرده وهی بو نانو سریت، جگه له شهید نه بیت. وهک له م فهرمو وده یه ی سوننه ن الترمزی و سوننه ن ابی داود: أَنَّ عَمْرَو بْنَ مَالِكٍ الْجَنْبِيَّ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ فَضَالَه

(۱) صحیح بخاری

بْنِ عَبِيدٍ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: "كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ، إِلَّا الَّذِي مَاتَ مُرَابِطًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَيَأْمَنُ، مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ". وَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ^١.

واته هه موو كهس كه دهریت كرده وه كانی داده خریت،
ته نیا نه وهی له سه نگره ری جهاد و تیکووشان له پیناو الله دا
نه بیت، كه كرده وه كه ی به ته واو كراوی و به رده وامی تا قیامت
ده مینیت، هه روه ها نه مین ده بیت له تا قی كرده وهی قه بردا.
۱۷. باشتین خیر.

یه کیکی تر له پله و پایه كانی جهاد نه وهیه ته نانه ت
به خشین یان صه ده قه ی جهاد چا كترینه وه ك نه م فهرمووده:
عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمِ الطَّائِيِّ، أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ
الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "خِدْمَةُ عَبْدٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ ظِلُّ
فُسْطَاطٍ، أَوْ طَرُوقَةٌ فَحَلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ"^٢.

پرسیار كرا له رسول الله ﷺ كامه خیر و به خشین باشتین
و چا كترینه؟ فهرمووی: خزمه ت كردنی بهنده له پیناو الله دا
له مهیدانی جهاد و دروست كردنی خیمه ی سیبه ردار بو
مجاهیدان له پیناو الله دا.

(۱) رواه الترمذی وأبی داود

(۲) رواه الترمذی

واته خزمه تکردنی مجاهید به ئاماده کردنی ئه سڤ و خیمه
و شتی سیبه ردار بۆیان یه کیکه له باشتین خیر.

۱۸. چاوێک له ئیشکگیری شهوان له جهاد بیت.

یه کیکی تر له پله و پایه کانی جهاد فی سبیل الله ئه وه یه که
له م فه رمووده یه دا هاتوو ه: عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنْ ابْنِ
عَبَّاسٍ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا
النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ".^۱

دوو جوړ چاو ئاگر نایان سوتینیت و ناخرینه ناوی،
چاوێک بگری له ترسیک الله. چاوێک پاسه وانی بکات
له مه یدانی جهاد فی سبیل الله.

۱۹. شەش تاییه تمه ندی شه هید.

ئیمامی ترمزی له سوننه نه که ی فه رمووده یه کی هیناوه
له سه ر پله و پایه یی شه هید ئه میش: عَنْ الْمِقْدَامِ بْنِ مَعْدِي
كَرَبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ:
يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ، وَيَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُجَارُ مِنْ
عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ
الْوَقَارِ، الْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيُزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ

(۱) رواه الترمزي في أبواب جهاد

وَسَبْعِينَ زَوْجَةً مِّنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ مِّنْ أَقَارِبِهِ^{١٠}.

واته رسول الله ﷺ دهفهرموویت: شههید شهش پله و
تایبهتمهندی ههیه، ئەمانیش الله لی خۆشدهبیّت له گهڵ
یه کهم ساتی بهرکهوتنی، شوینی خۆی له بهههشتدا دهبینیّت.
له (فرع الاکبر) زیندوو بونهوه پارێزراو دهبیّت. پارێزراو
دهبیّت له سزای نیو گۆر و تاقیکردنهوهی تاجی شاهانهی
شکۆی دهدریّتیت له یاقوت زۆر چاکتره له دنیا و ئهوهی
تێدایه. ههفتاو دوو حۆری دهدریّتیت.

بيگومان پله وپايه ي مجاهيد و شهيد گه ليک زوره
 هه رچه نده ي باسبكه ين زياتري ده ويّت. باسکردني ئەمانه ش
 وهك هاندانيكه بوّتان تابزانن شهيد و مجاهيد چي
 پله وپايه كي گه وره يان هه يه.

كام جوړی جیهاد له پیناواله یه؟

که ده لیم جیهاد واته کوشتار و قیتالی مهیدان، بیگومان
جیهادیش چهند جوړیکه که له پېشدا باسم کردووه بو وه لامی
ئه م باسه له م فەرمووده بو مان دەرده چیت.

(١) هَذَا حَدِيثٌ ^{صَحِيحٌ} ^{غَرِيبٌ}، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ

عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغْنَمِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلذِّكْرِ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيَرَى مَكَانَهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: "مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةً اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ" ^۱.

أبي موسى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دهلیت: یه کیک هاته لای رسول الله ﷺ گوتی: پیاویک ده جه نگیٹ له پیئاو ده سته وتی دونیایی. پیاویکیش ده جه نگیٹ بو یادکردنی له نیوان خه لک. پیاویکیش ده جه نگیٹ تا بناسریت. له ریوایه تی ترده ده لیت: (حمية) واته له پیئاو بنه ماله و عه شیره ت، ئایا کامیان له پیئاو الله یه؟ له ولآمدا پیی ده لیت هه ریبه ک بجه نگیٹ بو ته وهی ئالای (لا اله الا الله) به رزبیت ته واه له پیئاو الله یه.

واتای وایه گه ربیت که سییک له پیئاو شار و ناوبانگ، ههروه ها پارهش بجه نگیٹ، چونکه ده لیت: (للمغنم) هیچ جیاوازی نییه له گه ل معاش ته واه فی سبیل الله نییه، به لکو فی سبیل طاغوته به به لگهی ئەم ئایه ته. قال الله تعالى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ ^۲.

۱ ئەم فەرمووده (متفق علیه) یه.

(۲) سوره تی النساء: ۷۶

ئيماندار له پيناو الله ده جهنگيت، به لام کافر له پيناو تاغوت. تاغوتيش يان مروځه يان ريبازه وه ک عيلمانيهت و مارکسييهت يان خودی شیطانه. ئەمانه جهنگيان له پيناو الله نيه، واته گهر بجهنگی بو معاش و پاره له پشت هيژيکی کافری عهلمانی، ئەوا جهنگه کهت فی سبيل الطاغوت بووه نه وه ک بو الله بووييت. به به لگه ی ثايهت و حه ديث، بو يه بزانه ئەو هيژه ی تو له پشته ده جهنگيت، ئايا ئامانجی گه رانه وه ی شهرع و دين و جيیه جيکوردنی ئيسلامه يان پيچه وانه وه يه. بو يه ئيمامي بوخاری هيناويه تی له سه ره تايی باب، له رسول الله وه که فه رموويه تی: "مَنْ قُتِلَ مِنْنا صَارَ إِلَى الْجَنَّةِ"^۱. هه ريه ک له ئيمه بکوژريت ئەوه بو به هه شته. دوو جوړ قيتال هه يه وه ک پيشوتر باسم کرد.

(۱) قتال الطلب

(۲) قتال دفع

گهر بگه رپينه وه بو ژيانی هاوه لان و سه رده می رسول الله بومان ده رده که ویت له م دوو جيهاده زياتريان نه کردووه. واته هه ردووکي بو (کلمه الله هي العليا) يه، نه بو رپايه، نه بو پارپه. راسته جيهاد غه نيمه تی هه يه به لام ئامانجی ده رچوونت گرنکه.

(۱) صحيح بخاري

پشتگردن له جیهاد چی مه ترسیه کی هه یه؟

بۆ تیگه یشتن له وهی بزاین وازهینان له جیهاد چی مه ترسیه کی هه یه، ده بیته بزاین که کاریک یان کرده وهیه که به هه شت له ژیر سیبه ری بیته چهند گه وره بیته. پرواناکه مه مپرو مه لاکانی سه ر مینه ر بویر و غیره تی ئه وه یان هه بیته له ووتاره کانیا ن ئه م فه رمووده بلین، نه ک بلین هه ر نه یان گوتووه. ئه وان دین له جیاتی گه یاندن ته نانه ت لای خه لکیش سووکی ده که ن، ده لین به هه شت له ژیر پیی دایکانه که ئه مه فه رمووده نییه و هه لبه ستراره به مشیوه. به لکو ئه وه ی هه یه رسول الله به یه کی که له هاوه لان ده لیت پڕو ئاگاداری دایکت به چونکه به هه شت له ژیر پییه کانیه تی، نه ک هه موو دایکیکی ده بیته دایکیکی مو حیده و ئیماندار بیته نه ک کافر و مو حاریب بیته.

فه رمووده یه کمان هه یه که سه حیه به چه ندان ریوایه ت له چه ندان کتیب و سه رچاوه ش ها تووه، ئه میش ئه م فه رمووده یه که وا هه رییه که له "هیشمی" له مجمع الزوائد و "ذهبی" له سیر اعلام و "ئه حمه د" له مسند و "ئه لبانی" ش حوکمی ته صحیح کردووه. رسول الله ده فه رموویت: "بعثُ بینَ یَدَي السَّاعَةِ بالسيفِ حتی یَعْبَدَ اللهُ تَعَالَى وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ

له وجُعِلَ رزقي تحتَ ظِلِّ رَمحي وجُعِلَ الذُّلُّ والصَّغارُ على مَنْ خالفَ أَمري^(۱).

واته نیردراوم له نیوان هاتنی قیامت به شمشیر، تا ئەو کاتەی کهوا الله ده پەرستن به ته نیا و هیچ شه ریکیکی بو بریار نادهن واته هاوبه ش. ههروه ها رزق و رۆزیم خراوه ته ژیر سیبه ری شمشیر و پرمه کهم، ههروه ها زه لیلی و ژیر ده سته ییش بو ئەوانه ی سه ریچیم ده کهن.

ههروه ها ئیمامی بوخاریش له سه ره تای بابی کتاب به مشیوه هیناویه تی: جعل رزقی تحت ظل رمحي وجعل صغار علی من خالف أَمري.

واته ررق و رۆزیم له ژیر سیبه ری شمشیره کانمه، ههروه ها زه لیلی و ژیر ده سته یی بوئه وه ی سه ریچی ده کات. ئەم فه رموودانه په یامیکی پروون و ئاشکرایه به وه ی کهوا جهاد و کوشتاری کافران له حاله تی پپووست بکریت و نابیت به هیچ جوړیک واز له جهاد بهینریت، چونکه جهاد به ستر او نه وه به وه ی به کردن و تیکۆشان له پیناو الله شکۆ و رزق و رۆزی هه لالت ده بیت. به وازهینان له تیکۆشان له پیناو الله دا و سه رخستنی دین و به رزراگرتنی کلمه الله هی

(۱) رواه هیثمی وذهبی وأمام أحمد وتصحيحه ألبانی

العلیا، ئەوا زهلیلی و سەر شوڤری و ژیر دهستهیی چاره‌نووسمانه.

به‌لێ، بێگومان گهر به‌راوردی حالێ ئیستای به‌ناو ئوممه‌ی ئیسلام و موسلمانان بکه‌ین، ده‌بینین له‌ پڕۆژه‌ه‌لاتی زه‌وی تا پڕۆژئاوای زه‌وی زه‌لیلن و ژیر ده‌سته‌ن و ده‌چه‌وسینرینه‌وه و ده‌ربه‌ده‌ر و ئاواره‌ ده‌کرین. بۆچی؟ چونکه‌ وازیان له‌ جیهاد هیناوه و سه‌رپیچی فه‌رمانی الله و رسوله‌که‌یان کردووه.

هه‌روه‌ها له‌م فه‌رمووده‌ش زیاتر بۆمان پ‌وون ده‌بیته‌وه:
عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمْ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ"^(۱).

ئیمامی ئەحمەد و ئەبو داود هیناویانه و، ئەلبانیش ده‌لێت سه‌حیحه. واتای ئەم فه‌رمووده‌یه، ده‌فه‌رموویت: کاتیکی کرپن و فروشتتان کرد له‌ شیوه‌ی (عینه) که جوړیکه‌ له‌ ڕیبا و کلک و پاشکۆی مانگاتان گرت و پ‌ازیبوون به‌ کشتوکال کردن و وازیشتان له‌ جیهاد هینا، ئەوا زه‌لیلی و ژیرده‌سته‌ییتان

(۱) مسند أحمد وسنن أبي داود: صحيح

به سهر زالده كه م و لیتان جیا ناكه مه وه هه تا ده گه پینه وه بۆ
سه ر دینتان، مه به ست جیهاده.

هه روه ها ئه م شته به پروونی بۆمان هاتوو له قورئان وه ک
ئه م ئایه ته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَنَّا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾.

واته ئه ی ئه هلی ئیمان و ئیمانداران چیه و چیتان کاتیک
داواتان لیده کریت ههستن و ئاماده بن بۆ جیهاد.

﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾^۱.

إبن کثیر ده لیت: ئه م ئایه ته وه ک په خنه و عتابیک بوو بۆ
ئه وانیه ی کهوا له غه زوه ی ته بووک دواکه وتن و نه چوون
به هۆی گوزهران و خو شی و گه رمیه وه. هه روه ها ئیمامی
طبری ده لیت: فمعنی الکلام: ما لكم أيها المؤمنون، إذا قيل
لكم: اخرجوا غزاة {فِي سَبِيلِ اللَّهِ}. أي: في جهاد أعداء الله
(۱۶) {أَنَّا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ}. يقول: تناقلتم إلى لزوم أرضكم
ومساكنكم والجلوس فيها.

(۱) سورته ی التوبه: ۳۸

چیتاته ئه‌ی ئیمانداران کاتیک پیتان ده‌گوتریت ده‌ربچن
به‌ره‌و جه‌نگ له‌پیناو الله و تیکۆشان دژی دوژمنانی الله تعالی
خۆتان به‌زه‌وی و ماله‌کانتان ده‌گرن و لێی داده‌نیشن.
که‌واته مه‌ترسییه‌کان وازه‌ینان له‌جیهاد و کۆشتاری کوفر
بریتین له‌مانه:

- ۱- زه‌لیلی و ژێر ده‌سته‌یی.
 - ۲- له‌ده‌ستدانی شکۆ و ده‌وله‌تی ئیسلامی.
 - ۳- نه‌مانی رزق و پۆزی چه‌لال.
 - ۴- له‌ده‌ستدانی قیامه‌ت.
- له‌وانه‌یه‌ بلێن چۆن قیامه‌ت له‌ ده‌ست ده‌دات، به‌لام
له‌ده‌ستی ده‌دات، چونکه‌ زه‌لیل و ژێرده‌سته‌ ده‌بێت و له‌گه‌ڵ
کوفر تیکه‌لده‌بێت و ملکه‌چی ئه‌حکامه‌ کوفریه‌کانیان
ده‌بێت، به‌مه‌ش زۆرجار ئیمانیا‌ن له‌ ده‌ست ده‌ده‌ن.
یه‌ک نمونه‌تان بۆ ده‌هینمه‌وه: هاوه‌لی به‌رێز و خاوه‌ن
پله‌وپایه "کعب بن مالک" (عليه السلام) یه‌کیک بوو له‌ سه‌حابیه
گه‌وره‌کان و زۆرینه‌ی ده‌یناسی‌ت و ده‌زانیت کییه‌، چونکه‌
ئه‌وه‌ی قورئانی خویندی‌ت به‌ ته‌فسیر ده‌زانیت له‌ سوڤه‌تی
التوبه‌دا سی ئایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌و و چه‌ند هاوه‌لیکی تر
دابه‌زیبوون. به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی له‌زۆرینه‌ی سه‌حیح و
سونه‌کاندا هاتووه‌ که‌ خۆی باسی ده‌کات. هۆکاری

دواكهوتنى له غهزوهى تهبووك يان پرۆم، كاتيك موسلمانەكان به‌پریده‌كهون به‌رهو جهنگ، ده‌لێت: من ئەم كات خاوهن مأل و ولأغ و باغ بووم و، ده‌مويست برۆم ده‌مگوت، كه‌مێكى تر ده‌پرۆم و پێيان ده‌گه‌م. تا دواجار نه‌چووم و دواكهوتم له‌م جهنگه‌، ئنجا كاتيك رسول الله و هاوه‌لان ده‌گه‌رینه‌وه ناوى كه‌عب ده‌هینیت، ده‌لێت: له‌ كوێه؟ هه‌ندێك ده‌لێت: به‌هۆى ژيانى دونيا و خوشییه‌كانى نه‌هات. به‌لام "معاذ بن جبل" الله لى پازى بێت، ده‌لێت: والله‌یى له‌ چاكه‌ زیاتر هه‌یچمان لى نه‌دیووه. كه‌عب خۆى ده‌لێت: كاتيك رسول الله هاته‌وه‌، مونا‌فیه‌كان ده‌چوون و هه‌ریه‌كه‌ و به‌درۆیه‌ك پاكانه‌ی بۆ خۆى ده‌کرد و پرزگارى ده‌بوو. منیش نه‌مزانى چى بكه‌م تا دواجار گوتم راستیه‌كه‌ ده‌لیم. ئنجا باسه‌كه‌ی وه‌ك خۆى باسكرد، رسول الله ﷺ فه‌رمانى به‌ هاوه‌لانى كرد كه‌وا یه‌ك كه‌س خۆى تى نه‌گه‌یه‌نیت تاوه‌كو په‌نجا پرۆژ. ده‌لێت: زه‌ویم لا زۆر ته‌سك و ته‌نگ بووه‌وه. نه‌مده‌زانى چیه‌كه‌م، تا پێش ته‌واوبوونى په‌نجا پرۆژه‌كه‌، یه‌كێك هات گوتى با له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ی نه‌میینیت. گوتى ته‌لاقى ده‌م، گوتیان نا. ئنجا دوای په‌نجا پرۆژ ئەو كات ئەم ئایه‌ته‌ دابه‌زى و تۆبه‌ی لى قبولكردن.

سه‌یربکه‌ن ته‌نهایه‌ک جار له‌ جیهاد دواکه‌وت په‌نجا پ‌وژ
وازیان لیهینا. خو‌ئه‌گه‌ر ئایه‌ت دانه‌به‌زیایه‌ ده‌کرا هه‌ر وازیان
لیهینایا بو‌هه‌میشه. ئه‌ی ده‌بی‌ت حا‌لی ئیمه‌چی و چو‌ن بی‌ت
که‌وا هه‌ر به‌یه‌کجار وازمان له‌جیهاد هی‌ناوه و هه‌ر ناویشی
ناهی‌نین!

بو‌یه به‌هه‌مان شیوه‌ تا ئه‌و کاته‌ی نه‌گه‌رینه‌وه بو‌ جیهاد و
کوشتاری کوفر و به‌رگری کردن له‌ دین و ئیسلام هه‌رگیز:
۱- به‌عیزه‌ت نابین و شکۆمان بو‌ ناگه‌رینه‌وه.
۲- نابینه‌ خاوه‌ن خاک و ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌هی‌ز.
۳- ر‌زق و پ‌و‌زی حه‌لا‌لمان به‌ ئه‌سته‌م ده‌ست ده‌که‌وی‌ت.
۴- هه‌روه‌ها پ‌ه‌زاهه‌ندی الله عز و جل یش به‌ده‌ست ناهی‌نین.

جیهاد تاقیامه‌ت به‌رده‌وام ده‌بی‌ت.

رسول الله ﷺ پیمان ده‌فه‌رمووی‌ت - که‌وا جیهاد تا پیش
کو‌تایی دونیا هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بی‌ت. هه‌روه‌ک له‌م
فه‌رمووده‌یه‌دا هاتووه، که به‌چه‌ندان پ‌ی‌گای جیاواز و له
ژماره‌یه‌ک له‌ هاوه‌لانه‌وه که به‌شیوه‌ی موته‌واتر هاتووه.
به‌هۆی زۆری پ‌یوایه‌ته‌کان و زۆرینه‌ش مانایان لیک نزیکه،
بو‌یه ده‌بی‌ته (ته‌واتری مه‌عنه‌وی). به‌شیکیان راسته‌وخۆ وشه‌ی
کوشتاریان هی‌ناوه، هه‌ندیکیان به‌نا‌راسته‌وخۆ. هه‌روه‌ها

زانایانیش لیکدانه وهی جیاوازیان بو کردووه، به لام له کو تاییدا مجاهیدانن. وه ک ئەم شیوه که له سونه نی ئەبی داود هاتووه له کتاب الجهاد: عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ، ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَأَهُمْ، حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ"^١.

رسول الله ﷺ ده فەرموویت: بهرده وام کو مه لیک له ئوممه تی من کوشتار و جیهاد ده که ن له سه ر حه ق به رامبه ر ئەوانه ی که دژایه تیان ده که ن و دژیانن، تاوه کو کو تا که سیان کوشتاری ده ججال ده کات.

ئهمه ش دووپاتی بهرده وامی جیهاده تاوه کو هاتی ده ججال و کوشتنی ده ججالیش. له عون المعبود شهرحی سونه نی أبو داود، (حتى یقاتل آخرهم): أي المهدي وعيسى عليه السلام وأتباعهما^٢. واته مه هدی و عیسا علیه السلام و ئەوانه ی له گه ل ئەوانیش دان و شوینیان که وتوون.

نووی ده لیت: قال النووي: ويحتمل أن هذه الطائفة متفرقة بين أنواع المؤمنين منهم شجعان مقاتلون، ومنهم

(١) سنن أبي داود

(٢) عون المعبود النووي شرح سنن أبي داود

فقهاء، ومنهم محدثون، ومنهم زهاد وآمرون بالمعروف وناهون عن المنكر^١.

ده کړیت ته م کومه له له که سان و چینی جیاواز بن له نیوان ئیمانداران وهک پاله وان و شه پرکه رانی فی سبیل الله و، ههروه ها شارهزا و فه قیهان و موحه دیت و ته وانه ی ته مر به چاکه و پړیگری له خه راپه ده که ن.

ههروه ها له عون المعبود له شه رحه که یدا ده لیت: ویقتله عیسی علیه السلام بعد نزوله من السماء على المنارة البيضاء شرقي دمشق بباب له من بيت المقدس حين حاصر المسلمين وفيهم المهدي، وبعد قتله لا يكون الجهاد باقيا. أما على يأجوج ومأجوج فلعدم القدرة عليهم وبعد إهلاك الله إياهم لا يبقى على وجه الأرض كافر ما دام عیسی علیه السلام حیا فی الأرض. کذا فی المرقاة^٢.

دواى ته وهى عیسا علیه السلام داده به زیت له ئاسمان و ده یکوژیت، واته ده ججال له مناره ی سپی پوژه ه لاتى دیمه شق، له ده رگای (باب لود) له بیت المقدس کاتیک موسلمانان و مه هدی چوار ده وریان گیراوه و، پاش کوشتی جهاد نامینیت.

(١) عون المعبود النووي شرح سنن أبي داود

(٢) عون المعبود النووي شرح سنن أبي داود

ههروهه سهارهت به يهئجوج و مهئجوج له تواناياندا
 نييه شهريان له دژ بکهن، بويه الله له نيويان ده بات. له کو تايدا
 ده لیت: وا له (مرقاة) ی مه لا علی قاری هاتووه.
 واته مه به ست له وهیه دواي کوشتنی ده ججال، جهاد
 له سهر زهوی نامییت چونکه دواي ئه وه به ماوهیه ک قیامهت
 هه لده ستیت. که واته جهاد به رده وامه و به رده وامیش ده بیت
 تا قیامهت و کوشتنی ده ججال. به مهش ئه م قسانه پوچ
 ده بنه وه که ده لین جهاد له گه ل کي بکهین و کاتی جهاد
 نه ماوه.

هه رکه سیک بمریت و جهاد نه کات.

به هو ی گرنکی و گه وره یی جهاد فی سبیل الله، رسول
 الله ﷺ هه ر شهیه کی زور گه وره ی کردووه له سهر ئه وانیه
 که وا جهاد ناکه ن.

هه روه ک له م فه رمووده یی که وا له صه حیح موسلیم و
 سونه ن ابي داود دا هاتووه به مشیویه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ
 النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: "مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِالْغَزْوِ،
 مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ"^(١).

(١) رواه مسلم وأبي داود: صحيح

أبی هریره له النبی یه وه ﷺ ده فہرموویت: ہہرکہ سیک
بمریت و جیہادی نہ کردیت و، ہہروہا بیریشی لی
نہ کردیتہ وه کہوا جیہاد بکات، ئەوا مردووہ لەسەر بەشیکی لە
بەشەکانی نیفاق.

نووی لە شەرحی موسلیم دەلیت: قال عبد الله بن
المبارک: فَنَرَى أَنَّ ذَلِكَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَوْلُهُ:
"نَرَى" بضم النون، أي: نَظَن، وهذا الذي قاله ابن المبارک
محتمل، وقد قال غيره: إنه عام، والمراد أن من فعل هذا فقد
أشبه المنافقين المتخلفين عن الجهاد في هذا الوصف، فإن
ترك الجهاد أحد شعب النفاق'.

واته ابن مبارک دەلیت: ئەمە لەسەردەمی رسول الله بوو
و، دەکریت ئەم قەولە ی ابن مبارک ڕیی تییچیت. هەروەها
کۆمەڵیکی تر دەلین ئەم فەرموودەیە تەوجیەکی عامە و
گشتییە بۆ هەموو کات. هەروەها مەبەست لەم کردەوویە
دەشوبهێنیت بە موناڤیقانی کە بەجێدەمان لە جیہاد، چونکە
وازیان لە جیہاد بەشیکیە لە نیفاق.

بێگومان ئەم فەرموودەیە و چەندان فەرموودە ی تر
ئاماژە ی مەترسیدارن بۆمان، بەوہی وازیان لە جیہاد، جگە
لەوہی زەلیل و ژێر دەستە دەبین، ئەوا بەشیکیشە لە نیفاق.

(۱) مناهج في شرح صحيح مسلم

چونکه کاتی خوئی له زه مه نی پیغه مبه ر ئه وانه ی که و زور نه ده چوون بۆ جیهاد و، ئه وانه مونا فیه کان بوون. دواتریش ده هاتن و عوزری نه چوونیان ده هینا یه وه.

داواکردنی شه هیدی.

به هوئی گه وره یی پله ی شه هیدی، رسول الله ﷺ تاکه ئاواتی شه هیدی بووه. وه ک له فهرمووده ی صه حیدا هاتووه که و ده لیت: سویند به وه ی گیانمی به ده سته، ئاواته خوازم له پیناو الله دا شهر و کوشتار بکه م و بکوژریم و زیندوو ببه وه و شهر بکه م و بکوژریم تا سی جار، هه ندیک ریوایه ت تا ده جار هاتووه.

هه روه ها دو عاکردن بۆ به ده سته یانی شه هیدی وه ک له فهرمووده ی صه حیحی موسلیمدا هاتووه: عَنْ سَهْلِ بْنِ حَنْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: "مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ"^۱.

له "سهل" ی کوپی "حنیف" وه خوای لی رازی بیته ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: هه ر که س به راستی داوای شه هیدبوون له خوا بکات، خوا ده یگه یه نیته پله ی شه هیدان. با له سه ر جیگه که ی خویشی به مریت. هه روه ها من

(۱) رواه مسلم، صحیحه: ۱۰۲۹

طلب الشهادة صادقاً أعطيا ولو لم يصبها. ههركه سيك
داواي شههیدی بکات بهراستگویی ئەوا پێی ده به خشیت،
گه نه شیکات یان به قیسمه تی نه بیت.

ههروهها له فتح الباری دا ابن حجر ده لیت: وأصرح منه
في المراد ما أخرجه الحاكم بلفظ: من سأل القتل في سبيل
الله صادقاً ثم مات أعطاه الله أجر شهيد، وللنسائي من حديث
معاذ مثله، وللحاكم من حديث سهل ابن حنيف مرفوعاً:
"من سأل الله الشهادة بصدق بلغه الله منازل الشهداء وإن
مات على فراشه"^١.

دوو فهرمووده ی ئیمامی حاکم و نه سائی ده هیئت،
به وهی ههركه سيك بهراستگۆی و له دله وه داواي شههیدی
بکاتن، ئەوا الله پله ی شههیدی ده داتیت. ههروهها یان
دهیکاته جیگای شههیدان.

ئه مه شیان ده گه ریته وه بو نیه تی ناخی که سه که، ئایا
راستگۆیه یان نا چونکه له م فهرموودانه کراوته مه رج کهوا
ده بیت راستگۆییت و له دله وه ش بیتن.

(١) ابن حجر، فتح الباري

نابیت بلین ئەم کەسە شەهید بوو.

رسول الله ﷺ ڕیگری کردوو بەوەی بلین ئەم کەسە شەهید بوو، تەنانهت ئەگەر لەمەیدانی جیهادیش بێت و کۆشتاری کوفریش بکات. واتە بەیەقینەو بەلکو ئومیدی ئەو بەخوازی کەوا الله بەشەهیدی قبوڵ بکاتن.

ئیمامی بوخاری لە صەحیحە کەیدا لە کتابی جهاددا بابێکی داناوە بەناوی (باب: لا یقول: فلان شهيد). واتە نابیت بلین فلان کەس شەهید بوو. ئنجا فەرموودە: هیناوە لە أبو هريره وه له النبی یه وه ﷺ: "الله أعلم بمن یجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ، وَالله أعلم بمن یُکَلِّمُ فِي سَبِيلِهِ"^١.

واتای وایە تەنیا الله عزوجل دەزانیت کێ لە پیناوی تێدەکوشتیت و، کێ لە پیناوی بریندار بوو. چونکە شتە کە غەیبیە و ناخە.

حافظ ابن حجر العسقلانی لە فتح الباری دا، لە شەرحی ئەم بابەتە دەلیت: فەرموودە: ئیمامی عمر دەلیت: حدیث عمر أنه خطب فقال: تقولون في مغازيكم فلان شهيد ومات فلان شهيدا، ولعله قد يكون قد أوقر راحلته، ألا لا تقولوا

(١) صحيح بخاري

ذلکم ولکن قولوا کما قال رسول الله ﷺ: "من مات فی سبیل الله أو قتل فهو شهید" ^۱.

کاتیک ئیمامی عمر وتار دہدات، فہرمووی ئیوہ بلین، لہ جہنگہ کانتان فلان شہید و فلان مرد، شہید بووہ. نابیت ئەم شتہ بلین بەلکو ئەوہ بلین کہ رسول الله ﷺ ھەریەک بمریت لہ پیناواو الله یان بکوژریت ئەوا شہیدہ.

لەکو تایی شەرح ابن حجر لە فتح الباری دا دەلیت: فلا ینبغی إطلاق کون کل مقتول فی الجہاد أنه فی سبیل الله ^۲. ناکریت و نابیت بە پەهایى بیلین، ھەریەکی بکوژریت لە جیھاد فی سبیل الله بیت.

ئنجایمامی بوخاری ئەم نمونەى ھیناوەتەوہ بوومان: عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ التَّقَى هُوَ وَالْمُشْرِكُونَ فَأَقْتَتَلُوا، فَلَمَّا مَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى عَسْكَرِهِ، وَمَالَ الْآخَرُونَ إِلَى عَسْكَرِهِمْ، وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ لَا يَدْعُ لَهُمْ شَاذَةً وَلَا فَاذَةً إِلَّا اتَّبَعَهَا يَضْرِبُهَا بِسَيْفِهِ، فَقَالَ: مَا أَجْزَأُ مِنَّا الْيَوْمَ أَحَدٌ كَمَا أَجْزَأَ فُلَانٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "أَمَّا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ". فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا صَاحِبُهُ. قَالَ: فَخَرَجَ مَعَهُ، كُلَّمَا وَقَفَ وَقَفَ مَعَهُ، وَإِذَا أَسْرَعَ أَسْرَعَ

(۱) ابن حجر، فتح الباري

(۲) ابن حجر، فتح الباري

مَعَهُ. قَالَ: فَجُرِحَ الرَّجُلُ جُرْحًا شَدِيدًا، فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ، فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ بِالْأَرْضِ وَذُبَابُهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ، ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَى سَيْفِهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ. فَخَرَجَ الرَّجُلُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: "وَمَا ذَاكَ؟" قَالَ: الرَّجُلُ الَّذِي ذَكَرْتَ أَنَا أَنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَعْظَمَ النَّاسُ ذَلِكَ، فَقُلْتُ: أَنَا لَكُمْ بِهِ، فَخَرَجْتُ فِي طَلَبِهِ، ثُمَّ جُرِحَ جُرْحًا شَدِيدًا فَاسْتَعْجَلَ الْمَوْتَ فَوَضَعَ نَصْلَ سَيْفِهِ فِي الْأَرْضِ، وَذُبَابُهُ بَيْنَ ثَدْيَيْهِ ثُمَّ تَحَامَلَ عَلَيْهِ فَقَتَلَ نَفْسَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَ ذَلِكَ: "إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ".^(١)

واته سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه دهليت: رسول الله ﷺ و موشريكان له جهنگدا گهيشتن بهيه ک و، شهريان کرد کاتيک رسول الله چووه نيو موعهسکهريانهوه و، نهواني تريش چوونهوه موعهسکهريانهوه. له نيو هاوه لاني رسول الله پياويک هه بوو بهه ريه ک بگه يشتيا وازی لی نه دههينا تاوه کو ليی نه دايا به شمشيره که ی. گوتيان: هيچ که سيک هينده ی فلان ره شيد و ئازا نه بوو له نيومان. رسول الله ﷺ فه رمووی: به لام نه وه نه هلی ئاگره. يه کيک له پياوه کان گوتی: من

(١) صحيح بخاري

هاوه‌لێتی ده‌که‌م، کاتی‌ک پ‌اوه‌ستاوه له‌گه‌لی ئه‌وه‌ستا. کاتی‌ک
خێرا ده‌بوو وه‌ک ئه‌و خێرا ده‌بوو. پیاوه‌که برینداربوو
به‌برینێکی زۆر سه‌خت و ئارامی نه‌گرت. شمشیره‌که‌ی
ده‌ستکی له‌زه‌وی دانا و ده‌مه‌که‌ی له‌ئاسمان کرد، ئنجا خویدا
به‌سه‌ریدا و خوێ کوشت. ئنجا سه‌حابیه‌که هاته‌وه و
فه‌رمووی شاهیدی ده‌ده‌م تو پێغه‌مبه‌ری خوایت. فه‌رمووی:
بۆ چی بووه؟ فه‌رمووی: ئه‌و پیاوه‌ی تو گوتت ئه‌هلی ئاگره
و جیهادی ده‌کرد که زۆر لای خه‌لک سه‌خت بوو و قورس
بوو، ئه‌م شته بۆیه من هاوه‌لێتیم کرد له‌جه‌نگ. ئنجا
به‌سه‌رهاته‌که‌ی گێراوه‌یه‌وه. رسول الله ﷺ له‌سه‌ر ئه‌م شته،
فه‌رمووی: پیاوی وا هه‌یه کرده‌وه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت ده‌کات،
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌خه‌لک دیاره، به‌لام له‌پراستیدا بۆ جه‌ه‌نمه‌.
پیاوی واش هه‌یه کرده‌وه‌ی ئه‌هلی ئاگر ده‌کات به‌وه‌ی
له‌خه‌لک دیاره به‌لام ئه‌هلی به‌هه‌شته.

ئه‌م نمونه به‌لگه‌ی پروون بوو چونکه کاتی‌ک خوێ
زۆری‌ک له‌مونا‌فقه‌کان جیهادیان ده‌کرد. جگه له‌وه‌ش وشه‌ی
شه‌هید هه‌روا ئاسان نییه به‌هه‌موو که‌س بگوتریت، بۆیه وا
چاکه که‌وا به‌یه‌قینه‌وه به‌هیچ که‌س نه‌لێن شه‌هید.

کە ی جیهاد واجب بوو.

بێگومان تیکۆشان و کۆشتاری کافر و موشریکان
 له سهردهمی مه ککیدا نه بوو، گهرچی موسلمانان زولم و
 سته میان لیده کرا، زهلیل و ژیر دهسته و بی دهسه لات بوون،
 چونکه کۆشتار و جیهاد پێگهی پێ نه درابوو. به لام دواي
 کۆچی پیغه مبه ر ﷺ له مه ککه وه بو مه دینه، ئنجا جیهاد الدفیع
 دواتر طلب واجب کرا. ههروهک له م فه رمووده ی که ئیمامی
 ترمزی و نسائی هیناویانه به مشیویه: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا
 أُخْرِجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ مَكَّةَ قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَخْرِجُوا نَبِيَّهُمْ، إِنَّا لِلَّهِ
 وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ لِيَهْلِكُنَّ. فَنَزَلَتْ: {أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ
 ظَالِمُونَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ}، فَعَرَفْتُ أَنَّهُ سَيَكُونُ قِتَالٌ. قَالَ ابْنُ
 عَبَّاسٍ: فَهِيَ أَوَّلُ آيَةٍ نَزَلَتْ فِي الْقِتَالِ^١.

دواي کۆچی پیغه مبه ر له مه ککه وه بو مه دینه ئایه تی قیتال
 یان کۆشتاری کافران دابه زی، ئیمامی ئه بوبکر الله لیی
 رازبوو، ده فه رموویت: دواي دابه زینی ئه م ئایه ته تیگه یستم
 مه به ست جیهاد و کۆشتاری کافرا نه.

ههروه ها ابن عباس ده لیّت: ئه مه یه که م ئایه ت بوو که
 دابه زی له سه ر کۆشتاری کافران. ههروه ها ئیمامی طبری و

(١) رواه الترمزی و نسائی، حکم الحدیث: صحیح الإسناد.

ابن کثیر له ته فسیریان به هه مان مانا ده کهن، به وهی دوی کوچی مه که و بو مه دینه، ئنجا کوشتاری موشریکان له لایه ن الله وه ریگهی پیدرا، به وهی کهوا دیفاع و بهرگری له خویان بکه ن دواتریش هی رشبهرن.

الله تعالی له سهر جیهاد و کوشتاری کافران ده لیت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَمْوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِئَامًا تَبَعْدُوهُمَا بِدَفْعٍ مِّنَ اللَّهِ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَتْكُمْ مِنْهُم مِّنْهُم وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۖ سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۖ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا اللَّهُ ۖ﴾^۱

ئه مهش فه رمانیکی راسته وخویه بو لیدان و کوشتنی کافران له مل و گه رده نیان له لایه ن الله وه ریگهی پیدراوه تاقیامهت به رده وام ده بیته.

ههروه ها الله تعالی له ئایه تیکی تر له باره ی کوشتاری کافران ده فه رموویت: ﴿قَتِلُوهُمْ يَٰعِزُّ اللَّهِ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۖ وَيَذْهَبْ غِيظَ قُلُوبِهِمْ ۖ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۵﴾^۲.

له ئایه ته ده رده که ویت کهوا کوشتاری کافران فه رمانه له لایه ن الله وه، وه ک سزایه به دهستی ئیمانداران بو سهر کوفر.

(۱) سوڤه تی محمد: ۴-۶

(۲) سوڤه تی التوبه: ۱۴-۱۵

ههروه‌ها زه‌لیل ده‌بن و سه‌ریشمان ده‌خات به‌سه‌ریان و، دل
و ده‌روونی ئه‌هلی ئیمانی پیی ده‌حه‌سیته‌وه.

سبحان الله گه‌وره‌یی کوشتار و جیهادی کافر و
موشریکان له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت که هه‌م سه‌رکه‌وته‌نه بو‌مان و،
هه‌میش ئاسوده‌یی دل و ده‌روونمانه.

که‌سیک بو‌ریایی بجه‌نگیت، یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی که‌وا
له‌قیامه‌ت لیپ‌چیه‌نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت له‌قیامه‌ت شه‌هیده،
هه‌روه‌ک له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا هاتووه: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ لَهُ
نَاتِلُ أَهْلِ الشَّامِ: أَيُّهَا الشَّيْخُ، حَدَّثْنَا حَدِيثًا سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ
الله ﷺ قَالَ: نَعَمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ ﷺ يَقُولُ: "إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ
يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نَعْمَهُ،
فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى
اسْتَشْهَدْتُ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ: جَرِيءٌ،
فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ، حَتَّى أُلْقِيَ فِي
النَّارِ".

ئه‌بو هه‌ریره ده‌لێت: گویم له‌ رسول الله ﷺ بوو
ده‌یفه‌رموو: یه‌که‌م که‌سانی که‌وا له‌قیامه‌ت حسابیان له‌گه‌ل
ده‌کریت، که‌سیکه‌ که‌وا شه‌هیدبووه ده‌یهینن و، ئه‌و
نازونیعه‌تانه‌ی که‌ به‌سه‌ری پ‌ژاوه، بیرى ده‌هیننه‌وه و بیرى
ده‌که‌وێته‌وه. ئنجا پیی ده‌لێن: ئایا چیت پیی کرد؟ ده‌لێت:

جهنگام له پیناوت ههتا شهیدبووم و کوژرام. پێی ده‌لێت: درۆت کرد، به‌لکو جهنگای تا پیت بلین که‌سیکی ئازایه ده‌ی ئه‌وه پیت گو‌ترا. ئنجا له‌سه‌ر‌پروو ده‌یبه‌ن و ده‌یخه‌نه نیو ئاگره‌وه.

ئه‌مه‌ی بۆ ده‌گه‌رپه‌وه و به‌شداری بۆ ڕیا و ناوبانگ، وه‌ک ده‌بینریت زۆریک ده‌لین، فلان به‌راستی به‌غیره‌ت بوو. نووی له‌ منه‌ج له‌شه‌رحی صه‌حیحی موس‌لیمدا ده‌لێت: قال الله تعالى: {وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ} وفيه: أن العمومات الواردة في فضل الجهاد إنما هي لمن أراد الله تعالى بذلك مخلصاً، وكذلك الثناء على العلماء^١.

ئایه‌تی ئیخلاصی کرده‌وه‌کان ده‌ییته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌لێت: ئه‌و پله‌وپایانه‌ی که‌ به‌گشتی هاتوون له‌سه‌ر جیهاد، ئه‌وا تایبه‌ته به‌وانه‌ی که‌وا نیه‌تیان پا‌که و ئامانجیان ته‌نیا ڕه‌زامه‌ندی الله‌یه.

که‌واته‌ گه‌وره‌ترین شت بۆ مجاهید پاک‌کردنی نیه‌تییه‌تی، هه‌روه‌ها یه‌کلا‌کردنه‌وه‌ی خۆی ئامانجی ته‌نیا فی سبیل الله‌ بیت گه‌رنا مه‌ترسییه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ الله‌ په‌نامان بدات.

هه‌روه‌ها له‌م فهرمووده‌یه‌ش که‌ ئیمامی نسائی هیناویه‌تی له‌ کتابی جهاددا: عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى

(١) مناهج في شرح صحيح مسلم

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَرَأَيْتَ رَجُلًا غَزَا يَلْتَمِسُ
الْأَجْرَ وَالذِّكْرَ، مَا لَهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
"لَا شَيْءَ لَهُ". فَأَعَادَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، يَقُولُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا شَيْءَ لَهُ". ثُمَّ قَالَ: "إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ
الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتَغَى بِهِ وَجْهَهُ"^(١).

أبي أمامة الباهلي دهليّت: پياويک هات بؤلاى رسول الله
ﷺ پيى گووت: چى بهو پياوهى كهوا ده جه نگيت له پيناو
ناوبانگ و، پاداشت چى بؤ ههيه؟ فهرموى: هيچ شتيك.
ئيجا سى جارى بؤ دووباره كرده وه. رسول الله ﷺ ده يفهرموو:
هيچ شتيكى بؤ نيه. ئيجا گوتى: الله تعالى كرده وهيه ك
قبول ناكات تا ئه و كاتهى نيه تهى پاك نه بيت و له پيناو الله
نه بيت و له پيناو ره زامه ندى ئه و نه بيت.

جهاد گوناوه كانت ناهيلىّت جگه له قهرز.

به هوئى پله وپايه و گرنكى جهاد له پيناو الله دا، وا ده كات
گوناوه كانت ره شبيته وه و نه ميئيّت. به لام ده بيت له دلّه وه
له پيناو ره زامه ندى الله بيت، وهك لهم فهرموودهيهى
صه حيحى مسلم و ترمزى ونسائى دا هاتووه: عَنْ أَبِي قَتَادَةَ،
أَنَّهُ سَمِعَهُ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَامَ فِيهِمْ، فَذَكَرَ لَهُمْ

(١) رواه نسائي في كتاب جهاد: حسن صحيح

أَنَّ الْجِهَادَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَالْإِيمَانَ بِاللَّهِ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ، فَقَامَ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "نَعَمْ، إِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٌ". ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "كَيْفَ قُلْتَ؟" قَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: "نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ، مُقْبِلٌ غَيْرٌ مُدْبِرٍ، إِلَّا الدِّينَ؛ فَإِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي ذَلِكَ".

ئەبو قتادە اللہ لێی رازی بێتن، بۆمان دەگێڕێتەووە لە رسول اللہ ﷺ کەوا هەستاووە باسی جیھاد و پلەکانی کردووە. هەروەها ئیمان و تیکۆشان لەپێناو اللہ دا لەچاکترین کارەکانن. پیاویک گوتی: ئەو پیغەمبەری خوا، ئایا جیھاد بکەم لەپێناو اللہ و دواتر بکوژریم، ئایا گوناھەکانم لا ناچیت؟ پیغەمبەر اللہ ﷺ پێی گووت: بەلێ، گەر تۆ کوشتار و جیھاد بکەیت لەپێناو اللہ بە خۆراگری و نییەتی پاک و بێ ریا و ڕانەکردن لە مەیدانی جیھاد بێت. دواتر پێی گوتووە: چۆنت گوت، کابرا هەمان قسە ی دووبارە کردووەتەووە. ئەمیش هەمان قسە پێی گوتووەتەووە، جگە لە قەرزی نەبێت جبریل علیە سلام پێی گوتم.

نووی له منهاج شهرحی موسلیمدا دهلیت: ففیه تنبیه
 علی جمیع حقوق الآدمیین، وأن الجهاد والشهادة وغیرهما
 من أعمال البر لا یکفر حقوق الآدمیین، وإنما یکفر حقوق
 الله تعالى^١.

واته ئەمه ئاگادارییه بۆ هه‌موو مافیکی خه‌لکی چونکه
 جیهاد و شهادده‌ت و جگه‌ له‌وانیش له‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌یه.
 حه‌ق و مافی خه‌لکی به‌سه‌ریه‌وه‌ لانا‌بات، ته‌نیا حه‌قی الله
 نه‌بی‌ت، که الله له‌ح‌ه‌قی خو‌ی ناهیل‌یت به‌سه‌ر به‌نده‌وه،
 به‌هو‌ی ئەم کاره‌یه‌وه.

که‌واته حق الناس ده‌می‌نی‌ت، به‌لام حق الله به‌سه‌ری
 نامی‌نی‌ت و الله لی‌ی خو‌شده‌بی‌ت. به‌لام ئەمه‌ش واتای ئەوه‌ نییه
 که‌وا به‌هو‌ی قه‌رزه‌وه، شه‌هید بچ‌یته‌ جه‌ه‌نه‌مه‌وه و نه‌چ‌یته
 به‌هه‌شته‌وه. نه‌خ‌یر، له‌ قیامه‌تیش الله خو‌ی حه‌قی خه‌لکی بۆ
 ده‌داته‌وه، والله اعلم.

چۆن جیهاد بکه‌ین و له‌گه‌ل کیدا؟

ئەم باسه‌ تایبه‌ته به‌ سه‌رده‌می ئەم‌رۆ، چونکه‌ خه‌لک
 به‌هو‌ی بارودۆخ و زۆری فیتنه‌کان له‌لایه‌ک و، له‌لایه‌ک تر
 به‌هو‌ی جه‌هل و نه‌زانی و که‌م عیلمییه‌وه له‌ دیندا به‌تایبه‌ت

(١) مناهج في شرح صحيح مسلم

له باسی جهاد فی سبیل الله دا، راسته وخو ده لّین، باشه
جهادی کئ بکهین یان له گه لّ کئ جهاد بکهین یان کئ
حه قه تا جهادی له گه لّ بکهین. بویه ده بیّت ئه وه بزنان کهوا
رسول الله ﷺ ده فهرمووئیت: (لاتزال) واته بهردهوام و هه تا
قیامهت، که پیشووتر باسم کرد تا دابه زینی عیسا علیه السلام و،
کوشتنی ده ججال جهاد هه ر ده میئیت.

بویه یه کهم جهاد کهوا تو بیکهیت جهادی (نفس) له،
له سه ره تا موسلمان ده بیّت جهادی ناخی خوئی بکات تا
بتوانیّت به سه ریدا زال بیّت و کونترۆلی بکات. به مهش زووتر
و چاکتر ملکه چی حه ق ده بیّت و حه قیش زووتر ده دۆزیتته وه.
موسلمان که جهادی نه فسی خوئی کرد، ئنجا ده توانیّت
جهاد به مالی خوئی بکات. گهر بگه ریینه وه بو قورئان له و
ئایه تانه ی کهوا الله باسی جهادی کردو وه، له زۆرینه ی مال و
سامانی پیش خستوو به سه ر نه فسدا، ته نیا له یه ک دوو شوین
نه بیّت. که تو ئاماده بوویت مال و سامانت به خشیت له پیناو
الله و ده عوه و سه رخستنی دین، ئه و کاته نه فسی خوشت
ده که یته قوربانی، چونکه ده بینن خه لک هه موو شتیک ده که نه
قوربانی مال و سامان، ته نانه ت گیانی خویشان واته مال و
سامان خو شه ویستر و له پیشتره. چونکه که سیک ئاماده

نهبيت ببه خشيت له مال و ساماني له پيناو الله دا، ئه ي چون
ئاماده دهبيت نه فسي خوي ببه خشيت!

خه لك ته نانهت دينش له پيناو پاره ده فروشيت، وهك
له فهرمووده ي صه حيحى موسليمدا هاتووه ده ليت: "بيع
دينه بعرض من الدنيا". واته دينى به شتيكي كه مى دنيا
ده فروشيت. كه واته بو دوزينه وهى حق و كومه لهى حق
پيوسته جهادى نه فست، ئنجا جهادى مال و سامان
بكهيت. كه ئهم دووانهت كرد، ئاماده ي ئه وهت تيا دهبيت كه
كوشتار و جهنگيش بكهيت به گيانت، چونكه دواى مال و
سامان الله پيمان ده ليت: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ...﴾

ئهمه ئاماده بوونى ته واوهتى ئيمانداره به دل و گيان بو
جهاد فى سبيل الله. ئه ي دواى ئاماده بوونت له جهاد
له پشت كى و درى كى بيكهيت. رسول الله ده فهرموويت:
"من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا فهو فى سبيل الله".

ههركهس و كومه ل و گروپ و تاقميك جهنگا، ئامانجى
بهرزراگرتنى دين و ئالاي **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** بوو ئه وا له پيناو الله يه.
كه واته گهر كومه له يهكت بينى له پرووكهش ئيدعاى ئه وهيان
ده كرد، كه وا ئامانجيان گه رانه وهى حوكمى ئيسلام و
جيبه جيكردنى قورئان و حه ديته، ههروهها كه بينيت

قسه کانیان له کردهوه کانیان رهنگ ده داته وه، واته قسه و کرداریان یه ک و وه کو یه ک بوو، ئەوا ئەمانه پێیان دهوتریت: (طائفة منصوره). جیهاد و تیکۆشان له پشتیان دروسته و فی سبیل الله یه. گهرییت و بلین، ئیمه چۆن بزانیان کامیان حهقه و، دهیان گروپ هه ن دهلین، الله اکبر له شیعاراتیان. ئەوا ده بییت به راوردیان پێ بکهیت، کامیان ئامانجی هینانه وهی حوکمی ئیسلام و، نزیکتر بوو له قورئان و سونه و وهسفی رسول الله بۆیان، ئەوا ده بییت پروو له م لایه ن بکهین. ههروه ها ناکریت و نابیت و رینگه پیدراو نییه به هیچ شیوه یه ک کهوا بچیت له گه ل هیزیک ی عه لمانی یان مارکسی یان کوفر له نیویان بیت و بجه نگیت هاوشانیان له دژی کۆمه لێک کهوا دهیان بینیت ئەم کۆمه له له پروو کهش بانگه وازی حوکمی قورئان ده که ن. ههروه ها ده بینیت کوفر دژیانه چونکه ئەمه پێی ده گو تریت: ته عاون له گه ل کوفر. چونکه الله تعالی پیمان ده لیت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾. لیره دا جهنگانت بو هیزیک ی عه لمانی یان دیموکراسی، نه ک ته عاونه له سه ر خهراپه، به لکو یارمه تی و کۆمه کییه له سه ر کوفر. ئەمه ش هیچ بیانویه ک لای الله هه ل ناگریت و کوفره و پێی ده چیه ئاگر. بۆنمونه، کاتی خو ی له جهنگی به در ی گه وره دا به شیک له موسلمان ه کان - ئەوانه ی

که هیجره تیان نه کردبوو - به زور هیئرابوون بو جهنگ، واته له گه‌ل موشریکان بوون، دژی کی؟ دژی موسلمانانه کان و ئه‌وانه‌ی شیعیاریان حوکمی الله و الله اکبر بوو. بویه کاتیک یه کیکیان لی ده‌کوژریت له باره‌یانه‌وه الله ده‌فه‌رموویت، قال الله تعالی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الظَّالِمِينَ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾.

ئه‌م باسه‌م له کتیی هیجره‌ت به‌وردی باسکردوو، بگه‌رینه‌وه سه‌ری. که‌واته تو بچیت له گه‌ل لایه‌نیکی کافر و عه‌لمانی بیت و، بجه‌نگیت له پالیان به‌ئاره‌زووی خۆت، ئه‌وا کافر ده‌بیت و خوین و مال و حالت هه‌لال ده‌بیت، چونکه ته‌نانه‌ت به ئیکراه و به‌زوریش نییه. بویه ووریابن ئه‌م باسه زور مه‌ترسیداره، ناکریت پاره و موچه و شتیکی بکریته بیانو، دین و ته‌وحید و عه‌قیده‌ت زور له‌مال و سامان گه‌وره‌تر و گرنگرتیت له‌لات، بویه تکایه مه‌یدوړینن.

دوای ئه‌وه ده‌بیت بزنان جیهاد دژی کی ده‌که‌ن. تو گه‌ر زانیت جیهاد و جه‌نگ له پشت چی کۆمه‌له و لایه‌نیکی بکه‌یت، ئه‌وکات زور ئاسان ده‌بیت جیهاد دژی کی بکه‌یت. دوای ئه‌وه ده‌بیت بزنان جیهاد دژی کی ده‌که‌ن. تو گه‌ر زانیت جیهاد و جه‌نگ له پشت چی کۆمه‌له و لایه‌نیکی

بکهیت ئەوکات زۆر ئاسان دەبێت جیهاد دژی کێ بکهیت، چونکه وهک مه‌علومه‌ پێچه‌وانه‌ی ئیمان کوفره‌. بۆیه‌ گهر کۆمه‌لێک هه‌بێت جیهاد فی سبیل الله بکات له‌به‌رامبه‌ریدا کۆمه‌لێک هه‌ن جیهاد و کوشتار بکه‌ن له‌پێناو طاغوت. قال الله تعالی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئنجا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾.

که‌واته‌ تۆ جیهاد و جه‌نگ دژی ئەوانه‌ ده‌که‌یت که له‌پێناو تاغوت ده‌جه‌نگن له‌پێناو عه‌لمانییه‌ت و مارکسییه‌ت و دیموکراسییه‌ت ده‌جه‌نگن. هه‌روه‌ها جیهاد و کوشتاری ئەوانه‌ بکه‌یت که دژی ئەوانه‌ن که هه‌ولێ گه‌رانه‌وه‌ی حوکمی الله و ئیسلام ده‌ده‌ن.

واته‌ ده‌بێت ئیمه‌ به‌ زمان و مال و دل جیهادیان بکه‌ین. هه‌روه‌ک چۆن رسول الله فه‌رمانی پێکردووین (جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألسنتكم).

هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌ش زیاتر بۆمان ڕوونده‌بێته‌وه‌ که‌وا کوشتار و جه‌نگ دژی کێ بکه‌ین. قال الله تعالی: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

عیززهت و شکۆی ئههلی ئیمان و لاوازکردن و زهلیل کردنی
کوفر و جوله که و گاورانه.

ئه مه کوشتاری جوله که و گاور کهوا ئههلی کیتابن و
خاوهن تهوړات و ئینجیل بوونه. ئه ی بو عهلمانییهت و
دیموکرستییهت و مجوسییهت و مارکسییهت که ئه مانهش
دینن و پریازن، خه لک له سه رتاسه ری جیهان گوپرایه لی و
ملکه چیانه. که واته ده بیته به هه موو شیوه و جوړیک کوشتار
و جیهادیان دژ بکریت، گه رنا ئه وان ئیمه زه لیل و ژیر دهسته
ده کهن وه ک چۆن ئیستا کردوویانه و ده شیکه ن.

والحمد لله رب العالمین.

ناوهړۆك

- ٢.....دهستپيک
- ٧.....پيناسه ی جهاد.
- ٧.....سهره تاي جهاد له ئيسلامدا
- ٨.....جيهاديش دوو جوړه:
- ٩.....واتاي فرض الكفاية و فرض العين چيه؟
- ١٠.....له چي کاتيکدا جهاد دهيتته فرض العين، واته دفع؟
- ١١.....ئامانچ و حیکمهت له جهاد يان تيکووشان.
- ١٢.....پله وپايه کان جهاد و مجاهيدان
- ١٢.....١. هيچ که سيک وهک مجاهيد نييه.
- ١٣.....٢. باشتري کار دواي ئيمان، جهاده.
- ١٤.....٣. پله کاني بههشت بو مجاهيدان.
- ١٥.....٤. مجاهيد وهک روژووگر و نويزخوينيکي بهرده وامه.
- ٥.....به ياني درچوونیک يان ئيواره درچونیک زور خيرتر و باشته له دنيا و
- ١٦.....له وهی که تييدا هيه.
- ١٧.....٦. ريزگرتنی شهيد له قيامهت.
- ١٨.....٧. ئاواتي رسول الله بو شهيدی.
- ١٨.....٨. مجاهیدی شهيد نامريت و رزقي دهریت.
- ٢١.....٩. خوینی مجاهيد له قيامهت.
- ٢٢.....١٠. کردهوی کهم به لام پاداشتيکی زور.
- ٢٣.....١١. ئهو پييهی توژاوی بيت له جهاد به ئاگر ناسوتيت.
- ٢٤.....١٢. سيبهري مهلايکه له شهيدان.
- ٢٥.....١٣. بههشت له ژير سيبهري شمشيره کاندایه.
- ٢٦.....١٤. ئيمانداري مجاهيد وهک ئيمانداري دانيشتوو نييه.
- ٢٦.....١٥. چوونه ژووره وه له هر درگايه کی بههشته وه.

١٦. شهید کردوهی تاقیامهت بۆ دهنوسریت. ٢٧
١٧. باشتترین خیر. ٢٨
١٨. چاوێک له ئیشکگیری شهوان لهجیهاد ییت. ٢٩
١٩. شەش تایبەتمەندی شەهید. ٢٩
- کام جووری جیهاد له پێناو اللهیه؟ ٣٠
- پشتکردن له جیهاد چی مهترسیهکی ههیه؟ ٣٣
- جیهاد تاقیامهت بهردهوام دهییت. ٣٩
- ههركهسیك بمریت و جیهاد نهكات. ٤٢
- داواکردنی شههیدی. ٤٤
- نابیت بڵیین ئەم كهسه شههید بووه. ٤٦
- كهی جیهاد واجب بوو. ٥٠
- جیهاد گوناوهكانت ناهیلایت جگه له قهرز. ٥٤
- چۆن جیهاد بكهین و له گهڵ كێدا؟ ٥٦
- ناوهڕۆك ٦٤